

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Konungariket Nederländerna för Nederländska Antillernas del om automatiskt utbyte av information om inkomster från sparande i form av räntebetalningar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Konungariket Nederländerna för Nederländska Antillernas del om automatiskt utbyte av information om inkomster från sparande i form av räntebetalningar upphävs. Nederländerna har sagt upp avtalet. Nederländska Antillerna upphörde att existera år 2010. Före detta tillämpades avtalet på de områden som tidigare hörde till Antillerna, dvs. Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Saba och Sint Eustatius. Vid ömsesidigt utbyte av upplysningar om skatter ska avtalsparterna i fortsättningen tillämpa den internationella standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om personers tillgångar och inkomster (Common Reporting Standard, CRS), som utvecklats av OECD.

Avsikten är att den föreslagna lagen om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Konungariket Nederländerna för Nederländska Antillernas del om automatiskt utbyte av information om inkomster från sparande i form av räntebetalningar ska träda i kraft vid ingången av 2023 samtidigt som avtalet upphör att gälla.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Beredning.....	4
2 Nuläge och bedömning av nuläget.....	5
3 Målsättningar	5
4 Förslagen och deras konsekvenser.....	5
4.1 De viktigaste förslagen.....	5
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	5
5 Ikraftträdande.....	5
6 Bifall av Ålands lagting	6
7 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	6
LAGFÖRSLAG	7
Lag om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Konungariket Nederländerna för Nederländska Antillernas del om automatiskt utbyte av information om inkomster från sparande i form av räntebetalningar	7

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Finland och Nederländerna för Nederländska Antillernas del ingick genom skriftväxling den 26 maj 2004 och den 15 november 2004 i Helsingfors, och den 27 augusti 2004 i Haag, ett avtal om automatiskt utbyte av information om inkomster från sparande i form av räntebetalningar, nedan *avtalet om beskattning av sparande*. Riksdagen har godkänt avtalet och det har satts i kraft i Finland genom lag och förordning (FördrS 52–53 och 77/2005). Avtalet om beskattning av sparande hänför sig till tillämpningen av det s.k. beskattningsdirektivet, dvs. rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar direktiv 2015/2060/EU, som upphävdes genom direktiv 2015/2060/EU år 2016. Innan man kunde börja tillämpa direktivet förutsattes det ett avtal med vissa beroende och associerade territorier om de nya arrangemangen i direktivet. Beskattningsdirektivet gällde sådant utbyte av upplysningar där syftet var att beskatta fysiska personers ränteinkomster i den medlemsstat i Europeiska unionen där personerna bor. Under direktivets övergångsperiod utbytte dock inte Österrike, Luxemburg och Belgien upplysningar, utan de tog ut en särskild källskatt för de ränteinkomster som hörde till direktivets tillämpningsområde.

Under åren 2004–2005 ingick Finland avtal om beskattning av sparande utöver med Nederländernas Antiller även med Aruba (FördrS 54–55 och 78/2005), Anguilla (FördrS 56–57/2005), Brittiska Jungfruöarna (FördrS 58–59/2005), Caymanöarna (FördrS 60–61 och 79/2005), Guernsey (FördrS 48–49/2005), Jersey (FördrS 46–47/2005), Isle of Man (FördrS 50–51/2005), Montserrat (FördrS 62–63 och 80/2005) och Turks- och Caicosöarna (FördrS 64–65 och 81/2005). Avtalen innehåller bestämmelser om de åtgärder i beskattningsdirektivet som ska vidtas. Åtgärderna gäller utbyte mellan skattemyndigheter av information om sådana ränteinkomster från sparande som inflyter från biområden och betalas till en fysisk person som bor i Finland eller tvärtom, och i fråga om Jersey, Guernsey, Isle of Man, Antillerna, Brittiska Jungfruöarna och Turks- och Caicosöarna innehållande av källskatt från dessa biområden på sådana ränteinkomster som ska betalas till Finland. Innehållandet av källskatt var ett arrangemang som tillämpades under övergångsperioden.

Nederländska Antillerna upphörde att existera år 2010. De avtal som ingicks i fråga om Nederländernas Antiller tillämpas fortfarande på de områden som hörde till Antillerna förut, dvs. Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Saba och Sint Eustatius.

Beskattningsdirektivet upphävdes dock i början av år 2016 då man i hela världen övergick till att använda den internationella standarden för automatiskt utbyte av upplysningar om personers tillgångar och inkomster (Common Reporting Standard, CRS), som utvecklats av OECD. Det informationsutbyte som sker i enlighet med denna standard är mer omfattande än informationsutbytet enligt beskattningsdirektivet. Standarden omfattar utöver de ränteinkomster som beskattningsdirektivet gäller även upplysningar om vinstutdelning och överlåtelsepriser.

Nederländerna har sagt upp avtalet om Aruba. Lagen om upphävandet av lagen om sättande i kraft av avtalet trädde i kraft vid ingången av år 2019. Finland har sagt upp avtalen om Anguilla, Brittiska Jungfruöarna, Caymanöarna, Guernsey, Jersey, Isle of Man, Montserrat och Turks- och Caicosöarna, och lagarna om upphävandet av ikraftträdandelagarna (154–161/2020) trädde i kraft vid ingången av år 2022.

Avtalet med Nederländernas Antiller innehåller bestämmelser om informationsbyte i fråga om ränteinkomster av sparande och bestämmelser som gäller den övergångsperiod under vilken det betalningsombud som placerats i Nederländernas Antiller innehåller källskatt på ränteinkomsterna. Under övergångsperioden utgjorde beloppet av källskatten först 15 procent, sedan 20 procent och till slut 35 procent den 1 juli 2011 för resten av övergångsperioden. De betalningsombud som placerades i Finland omfattades från första början av avtalets bestämmelser om anmälingsskyldighet.

Mellan Finland och Nederländerna gäller också ett avtal om utbyte av skatteuppgifter mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för Nederländska Antillernas del (FördrS 62–63/2011). Avtalet gäller tillsvidare och ingicks i Paris den 10 september 2009.

1.2 Beredning

Den 1 januari 2017 hävdades tillämpningen av avtalet med Antillerna om beskattning av sparande vad gäller Curaçao, Bonaire, Saba och Sint Eustatius på basis av en notväxling i december 2016 (bemyndigande av statsrådets allmänna sammanträde 15.12.2016, prot. 80/2016). Tillämpningen hävdades därför att CRS-standarden började användas vid informationsutbytet mellan de ovannämnda områdena och Finland. Man underrättade om hävandet genom finansministeriets meddelande (FördrS 6/2017).

Enligt artikel 13 i avtalet om beskattning av sparande (Uppsägning) får endera staten säga upp avtalet genom att på diplomatisk väg underrätta den andra staten om uppsägningen senast sex månader före utgången av kalenderåret efter det att tre år har förflutit från dagen för avtalets ikraftträdande (22.7.2005). Avtalet upphör därmed att gälla efter det kalenderår då meddelandet utfärdades.

Nederländerna har sânt tre noter till Finland med hänvisning till artikel 13 i avtalet om beskattning av sparande. Genom noten daterad den 6 juni 2017 sade Nederländerna upp avtalet i fråga om Bonaire, Saba och Sint Eustatius. Uppsägningen trädde i kraft den 1 januari 2018, och finansministeriets meddelande om detta har utfärdats (FördrS 54/2017). I fråga om Curaçao sade Nederländerna upp avtalet genom en not daterad den 8 juni 2018. Uppsägningen trädde i kraft den 1 januari 2019, och finansministeriets meddelande om detta har utfärdats (FördrS 44/2018). I fråga om Sint Maarten sade Nederländerna upp avtalet genom en not daterad den 2 juni 2022. Uppsägningen träder i kraft den 1 januari 2023, och finansministeriets meddelande om detta har utfärdats (FördrS 55/2022). Nederländernas tre noter om uppsägning ledde till att avtalet sades upp i sin helhet.

Finland började tillämpa CRS vid automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton den 1 september 2017. Den rättsliga grunden för utbytet av upplysningarna är Europarådets och OECD:s konvention om ömsesidig handräckning i skatteärenden (FördrS 21/1995 och FördrS 40/2011) och det multilaterala avtalet mellan behöriga myndigheter om automatiskt utbyte av upplysningar om finansiella konton enligt den konventionen (Multilateral Competent Authority Agreement, MCAA, FördrS 62/2015). Curaçao och Sint Maarten har underrättat OECD att de förbinder sig att i enlighet med CRS automatiskt utbyta upplysningar om de finansiella konton som finansiella institut rapporterar om, Curaçao från ingången av 2017 och Sint Maarten från ingången av 2018. Nederländerna har bekräftat att informationsutbytet enligt CRS även gäller dess kommuner Bonaire, Saba och Sint Eustatius.

2 Nuläge och bedömning av nuläget

Nederländerna har sagt upp avtalet om beskattning av sparande, och det upphör att gälla den 1 januari 2023.

I och med det kommer landets automatiska informationsutbyte att basera sig på OECD:s internationellt godkända och till tillämpningsområdet omfattande CRS-norm (vinstutdelning och överlåtelsepriser ingår i informationsutbytet), och således betjänar uppsägningen av avtalet Finlands intressen.

Eftersom avtalet upphör att gälla, måste lagen om sättandet i kraft av avtalet upphävas.

3 Målsättningar

Syftet med propositionen är att upphäva den ikraftträdandelag som inte längre behövs därför att det avtal som lagen gäller har upphävts.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att lagen om sättande i kraft av avtalet om beskattning av sparande upphävs. Avtalet upphör att gälla den 1 januari 2023, och ikraftträdandelagen blir då obehövlig.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

Propositionen har inga makroekonomiska konsekvenser.

Skattemyndigheternas tillgång till upplysningar om de ränteinkomster som omfattades av tillämpningsområdet för avtalet om beskattning av sparande försämras inte, eftersom upplysningarna ingår i det informationsutbyte som tillämpas för närvarande i enlighet med CRS. I det automatiska informationsutbytet enligt CRS ingår utöver ränteinkomster även vinstutdelning, överlåtelsepriser, övriga inkomster som influtit i samband med medel som kvarhållits på finansiella konton samt finansiella kontons saldo eller värde och det totala belopp som beträffande det finansiella kontot betalats eller ersatts till innehavaren av det finansiella kontot för kalenderåret eller någon annan bestämd rapporteringsperiod. När informationsutbytet gäller flera inkomstslag än tidigare förbättras möjligheterna att utreda och beskatta sådana inkomster som inte anmäls. Enligt Skatteförvaltningens uppgifter gavs det under åren 2018–2021 inga upplysningar enligt avtalet om beskattning av sparande från Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Saba och Sint Eustatius. Finland gav inte heller upplysningar enligt beskattningsdirektivet till ovannämnda områden. Under åren 2018–2021 har källskatt enligt avtalet om beskattning av sparande inte heller redovisats från dessa områden till Finland.

5 Ikraftträdande

Avsikten är att den föreslagna lagen om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Konungariket Nederländerna för Nederländska Antillernas del om automatiskt utbyte av information om inkomster från sparande i form av räntebetalningar ska träda i kraft den 1 januari 2023 samtidigt som avtalet upphör att gälla.

6 Bifall av Ålands lagting

Enligt 59 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) träder en bestämmelse i ett fördrag eller någon annan internationell förpliktelse som Finland förbinder sig till och som innehåller en bestämmelse i en fråga som enligt självstyrelselagen faller inom landskapets behörighet i kraft i landskapet endast om lagtinget ger sitt bifall till den författning genom vilken bestämmelsen sätts i kraft. Enligt 18 § 5 punkten i självstyrelselagen har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om landskapet tillkommande tilläggsskatt på inkomst och tillfällig extra inkomstskatt samt närings- och nöjesskatter, grunderna för avgifter till landskapet och kommunerna tillkommande skatter. Det avtal med Nederländernas Antiller om beskattning av sparande som godkändes och sattes i kraft år 2005 gäller utbyte av skatteuppgifter. Bifall av Ålands lagting för avtalet har inte inhämtats. Enligt självstyrelselagen för Åland behövs lagtingets bifall inte heller generellt för uppsägning av en överenskommelse eller för en lag om upphävande av en lag. Således behövs bifall av Ålands lagting inte heller för upphävandet av denna ikraftträdandelag.

7 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Riksdagen godkände avtalet med Konungariket Nederländerna för Nederländska Antillernas del om automatiskt utbyte av information om inkomster från sparande i form av räntebetalningar den 10 maj 2005. Enligt regeringspropositionen om flera liknande avtal (RP 36/2005 rp) innehåller avtalen flera sådana bestämmelser som hör till lagstiftningsområdet på så sätt som avses i 94 § i grundlagen. Bestämmelserna innehåller vissa begrepp som definieras, såsom betalningsombud och räntebetalning, och artiklar om informationsutbyte. Bland annat därför krävs det att avtalen godkänns av riksdagen och att vissa bestämmelser i avtalet sätts i kraft genom lag.

Eftersom Nederländerna redan har sagt upp avtalet, behövs inte riksdagens godkännande för att säga upp avtalet. Det måste dock föreskrivas genom lag om upphävandet av ikraftträdandelagen.

Beslutet om godkännandet av avtalet med Konungariket Nederländerna för Arubas del om automatiskt utbyte av information om inkomster från sparande i form av räntebetalningar fattades i tiderna i riksdagen med enkel majoritet, och lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen har utfärdats i vanlig lagstiftningsordning. På de grunder som anges ovan kan lagförslaget behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om upphävande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Konungariket Nederländerna för Nederländska Antillernas del om automatiskt utbyte av information om inkomster från sparande i form av räntebetalningar

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Konungariket Nederländerna för Nederländska Antillernas del om automatiskt utbyte av information om inkomster från sparande i form av räntebetalningar (340/2005).

2 §

Lagen träder i kraft den 1 januari 2023.

Helsingfors den 8 september 2022

Statsminister

Sanna Marin

Finansminister Annika Saarikko